

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14 kwietnia 2022 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wniosła o zasądzenie od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. kwoty 98.371,83 złotych wraz z maksymalnymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 97.909,75 złotych (faktura numer (...) oraz faktura (...)) od dnia 30 listopada 2021 roku do dnia zapłaty lub ewentualnie, w wypadku uznania przez Sąd, że nie zachodzą podstawy do naliczenia maksymalnych odsetek ustawowych za opóźnienie - wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonymi od kwoty 97.909,75 złotych (faktura numer (...) oraz faktura numer (...)) od dnia 30 listopada 2021 roku do dnia zapłaty, a także o zwrot kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ k.p.c.).

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż strony wiązał stosunek umowny o cechach umowy zlecenia oraz umowy o świadczenie usług. Celem zakresu prac była praca nad oprogramowaniem sporządzonym na zlecenie wedle potrzeb pozwanej, przy jej bieżącej współpracy i aktywności w ramach projektu. Strony ustaliły, że projekt miał być realizowany w tygodniowych sprintach (iteracjach) - z bieżącym kontaktem między stronami w zakresie postępu prac oraz przy zwinnym ustalaniu kolejnych celów w ramach etapów. Powódka dokonała wstępnej estymacji prac na 395-610 roboczogodzin po stawce 135,00 złotych netto. Podsumowanie ustaleń zostało wyraźnie i wprost zaakceptowane przez pozwaną. Z uwagi na rozszerzenie zakresu prac o ustalone między stronami dodatkowe elementy, powódka poinformowała pozwaną o możliwości zwiększenia nakładu godzinowego o 20-30% względem pierwotnie zakładanego harmonogramu. W dniu 15 września 2020 roku powódka udostępniła pozwanej prototyp aplikacji. Następnego dnia W. T. przekazał uwagi do przekazanego prototypu. Komunikacja stron w zakresie przekazywania wyników oraz ich akceptacja przez pozwaną przebiegała prawidłowo i zgodnie. Aplikacja, której wykonanie było przedmiotem umowy została udostępniona w ramach domeny internetowej, do której dostęp jako administrator miała pozwana. W dniu 18 stycznia 2021 roku przeniesiono aplikację w ramach (...) (A. Web (...)) - tj. platformy udostępniającej usługi internetowe, na nową domenę internetową. Na prośbę pozwanej, powódka wystawiła faktury na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., należącą do tych samych osób co pozwana Spółka. Pozwana uzasadniła prośbę wskazując, że z organizacyjnych względów mieli zamiar przenieść prowadzenie części działalności gospodarczej na swoją drugą Spółkę i możliwość opłacenia umowy z konta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. ułatwiłoby im znacznie dalsze wewnętrzne rozliczenia. Pierwotne faktury tytułem wynagrodzenia za stworzenie oprogramowania na podstawie zakresu usług oraz umowy zostały wystawione na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na prośbę i za zgodą osób decyzyjnych zarówno pozwanej, jak i (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., które to wyrażały wolę uregulowania w ten sposób umownych należności. Powódka wskazała, iż pozwana nie zgłosiła żadnych uwag do udostępnionej jej do używania oprogramowania, wyrażając tym samym milcząco akceptację wykonania przedmiotu umowy przez powódkę, który już w tamtym momencie był w pełni funkcjonalną aplikacją, wykonaną zgodnie z założeniami ustalonymi między stronami w dniu 3 grudnia 2020 roku. Powódka dodała również, iż strona pozwana uznała wysokość swojego zadłużenia w całości, w kwocie wynikającej z dwóch wystawionych do dnia 14 stycznia 2021 roku faktur VAT. Pomimo przygotowania przez powódkę umowy cesji, która została przesłana do pozwanej, pozwana nie podpisała powyższego dokumentu, a w związku z tym, stroną stosunku zobowiązaniowego z umowy pozostała pozwana Spółka. Z uwagi na to, iż pozwana nie ustosunkowała się do prośby strony powodowej o podpisanie cesji, powódka dokonała korekty powyższych faktur - wystawiła nowe faktury na te same należności przy czym zmieniła w nich podmiot obowiązany do zapłaty na pozwaną Spółkę oraz równocześnie wyzerowała faktury wystawione pod tym samym tytułem na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.. Na dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie składają się następujące kwoty:

- kwota 18.205,75 złotych tytułem zapłaty za zaległą fakturę VAT numer (...) z dnia 15 listopada 2021 roku;

- kwota 79.704,00 złotych tytułem zapłaty za zaległą fakturę VAT numer (...) z dnia 15 listopada 2021 roku;
- 462,08 złotych tytułem rekompensaty z tytułu odzyskiwania należności zgodnie z Ustawą z dnia 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;

(pozew – k. 4-24, 284-307)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. Ponadto, zakwestionowała roszczenie pozwu w całości co do zasady i wysokości.

W uzasadnieniu pozwana odniosła się do kwestii legitymacji procesowej biernej. Powódka przyznała w pozwie, że pierwotnie faktury wystawiała na osobę trzecią względem pozwanej - w tytule faktury wpisując jako „nabywcę” w rozumieniu art. 106e ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku od towarów i usług inną spółkę ((...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.). Tym samym powódka potwierdziła zaistnienie zdarzenia podatkowego w postaci wykonania na rzecz owego „nabywcy” usługi, która podlegała rozliczeniu w formie wynagrodzenia i naliczenia podatku od towarów i usług (VAT). Pozwana wskazała również, że skoro powódka wystawiła dwie faktury na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., przyznając tym samym w świetle prawa, że wykonała usługi na rzecz owej Spółki, to nie mogła twierdzić, że równolegle wykonywał te usługi odrębnie dla Spółki pozwanej tj. dla (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.. Wersja powódki co do wykonania umowy na rzecz obu Spółek (pозwanej i osoby trzeciej) i posługiwanie się dokumentami faktur nie pozwala na uwzględnienie – zdaniem pozwanej - powództwa o zapłatę wynagrodzenia z umowy - tym bardziej jeśli uwzględnić brzmienie pkt 2A umowy załączonej do pozwu, w myśl którego „jako wynagrodzenie za zadowolające wykonanie usługi spółka zapłaci wykonawcy wynagrodzenie lub stawki określone w ZP ((...)), nie przekraczające żadnego limitu wynagrodzenia określonego w ZP, chyba że Spółka uzgodni inaczej na piśmie”. Zdaniem pozwanej między stronami nie było żadnych pisemnych uzgodnień, wobec czego wynagrodzenie istotnie było należne wyłącznie w przypadku udowodnienia (art. 6 k.c.) przez powódkę, że doszło do zadowolającego wykonania usługi na rzecz Spółki (tj. pozwanej). Takie twierdzenie jest prima facie fałszywe, bowiem faktury zostały wystawione na inną spółkę niż będąca stroną umowy, został naruszony termin określony w fazie 3 dokumentu Zakres Prac (polski fragment w anglojęzycznej wersji): „20. października wdrożenie kompletnej gotowej aplikacji”. Pozwana wskazała, że z samego procesowania faktur wynika, iż druga faktura (za 2. część) na firmę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. została wystawiona dopiero w dniu 11 grudnia 2020 roku ze wskazaniem daty sprzedaży (wykonania) na dzień 11 grudnia 2020 roku tj. niemal dwa miesiące po nominalnym terminie zakończenia 3. Fazy - finalnie zaś faktury na pozwaną Spółkę zostały wystawione dopiero w listopadzie 2021 roku. Ponadto, powódka w ogóle nie udowodniła że wykonała usługę - żaden z dowodów zgłoszonych w pozwie nie wykazuje, że powstała nowa aplikacja - nowe oprogramowanie w rozumieniu pkt 3 A dokumentu Zakres Prac, zgodnie z którym „głównym celem Projektu jest stworzenie nowego oprogramowania ((...)) przy wykorzystaniu podejścia projektowego”. Pozwana zaznaczyła, że dowodem stworzenia Produktu nie mogły być przy tym wiadomości na komunikatorach internetowych czy mailach, w których przedstawiciele powódki twierdzili, że jakieś efekty prac zostały opracowane. Dla stwierdzenia w procesie cywilnym, że te efekty powstały konieczne jest ich namacalne wykazanie - w tym z uwzględnieniem wiedzy specjalnej w rozumieniu art. 278 k.p.c. jako że powódka twierdziła, że usługę i produkt wykonała, ale umieściła je jedynie „w chmurze”. Pozwana zaznaczyła również, że powódka nie wykazała, aby produkt realnie powstał i był zgodny z umową. Nadto, powódka nie udowodniła, że wydała pozwanej gotowy „produkt” w rozumieniu Zakresu Prac. Pozwana zakwestionowała w szczególności zakres rzeczywiście przepracowanych przez powódkę roboczogodzin, które miały być (zgodnie z umową i Zakresem Prac) podstawą rozliczenia. Strony nie umówiły się na rozliczenie/wynagrodzenie ryczałtowe, lecz za roboczogodziny „zużyte” - zatem ciężar dowodu w zakresie ich zużycia i ilości spoczywał na powódce. W odniesieniu do kwestii zgłoszenia uwag do wykonania umowy, pozwana wskazała, że okres ten nie został określony /zdefiniowany w umowie, a tym samym, powołany przez powódkę pkt 1 C umowy jest niezdatny do zastosowania jako realny instrument dający wykonawcy prawo naliczenia wynagrodzenia pomimo niewykazania efektu w postaci „produktu” w rozumieniu Zakresu Prac. Bezzasadne były również twierdzenia powódki, że pozwana Spółka uznała dług, czy też że uznała

zasadność faktur lub zaakceptowała zmiany (rozszerzenie zakresu prac) - rzekomo miałyby to nastąpić w formie wiadomości e-mail. Zgodnie bowiem z pkt 15 A umowy, wszystkie zrzeczenia i zgody na jakiegokolwiek warunki niniejszej umowy (lub jakiegokolwiek prawa, uprawnienia lub środki zaradcza na jej mocy) dokonane przez którąkolwiek ze stron muszą mieć formę pisemną dla swej skuteczności

(odpowiedź na pozew – k. 555-558)

Na rozprawie w dniu 24 listopada 2022 roku strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska

(e-protokół z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas nagrania: 01:27:56-01:37:29 – k. 698)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Powódka w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zajmuje się głównie tworzeniem oprogramowania dla przedsiębiorstw

(dowód: odpis KRS k.31-40, 311-320)

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...). Pozwana prowadzi działalność m.in. w zakresie wykończania tkanin, produkcji wyrobów włókienniczych.

(dowód: odpis KRS - k.41-50, 321-330)

M. T. i W. T. są współnikami pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

(dowód: odpis (...) sp. z o.o. - k.41-50, odpis (...) sp. z o.o. - k.97-102, 372-377)

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jest przedsiębiorcą wpisanym do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...)

(dowód: odpis KRS k.97-102, 372-377)

W dniu 14 sierpnia 2020 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. zawarły umowę o świadczenie usług w ramach projektu informatycznego

(dowód: umowa o świadczenie usług z 14 sierpnia 2020 r. - k.331-354, okoliczność bezsporna)

Zgodnie z punktem 1 lit. C umowy, usługi powódki miały być świadczone w ramach projektu informatycznego, którego celem może być tworzenie lub modyfikacja systemu. Strony uzgodniły w umowie, że mogą rozliczać się za dane usługi w modelu odgórnie ustalonej ceny stałej lub w modelu według zużytego czasu pracy i materiałów - gdzie wynagrodzenie będzie wyrażone w postaci iloczynu wybranej przez strony jednostki miary,

np.: za dzień roboczy lub godzinę pracy. Całkowite wynagrodzenie zależy od ilości jednostek spędzonych przez personel wykonawcy na realizację celu projektu. Wszelkie zmiany w trakcie realizacji projektu podlegają procedurze opisanej w Zakresie Prac stanowiącym załącznik

do umowy. Zgodnie punktem 2 lit. B-E umowy, płatności miały być dokonywane na podstawie faktur wystawionych przez powódkę zgodnie z harmonogramem płatności i warunkami akceptacji opisanymi w konkretnym Zakresie Prac. Jeżeli w okresie akceptacji produktu lub usługi pozwana nie zgłosi żadnych roszczeń, produkt lub usługa zostają domyślnie zaakceptowane. Nadto, pozwana zobowiązała się do opłacenia wszelkich bezspornych faktur nie później niż w ciągu 14 dni od ich otrzymania. Strony zgodnie przyjęły, że za opóźnienia

w płatnościach powódka ma prawo dochodzić odsetek liczonych jako 0,05% dziennie od kwoty faktury

(dowód: umowa o świadczenie usług z 14 sierpnia 2020 r. - k.331-354)

W dniu 18 września 2020 roku strony uzgodniły między sobą Zakres Prac, na mocy którego określiły prawa i obowiązki związane z usługami świadczonymi przez powódkę

w ramach projektu informatycznego. Zgodnie z punktem 1 lit. C projekt miał być zarządzany i finansowany w modelu fakturowania według zużytego czasu pracy i materiałów. Zakres Prac przedstawiał wynagrodzenie powódki w postaci pojedynczych jednostek miary. Całkowite wynagrodzenie zależne było od ilości jednostek spędzonych przez konsultantów powódki na realizację celu głównego projektu. Strony zgodziły się, że jeśli charakter lub zakres projektu ulegnie zmianie, może zaistnieć konieczność skorygowania kosztów i harmonogramów. Ponadto, za wszelkie dodatkowe prace wykraczające poza zakres przedstawiony w Zakresie Prac miała być naliczona dodatkowa stawka godzinowa. Na mocy punktu 3 Zakresu prac, strony ustaliły, że głównym celem projektu, który powódka miała wykonać na podstawie Zakresu Prac było stworzenie nowego oprogramowania przy wykorzystaniu podejścia projektowego. Projekt miał się rozpocząć 1 września 2020 roku. Strony określiły również harmonogram prac, z zastrzeżeniem które terminy zdania kolejnych etapów mogą ulec przesunięciu

(dowód: zakres prac z dnia 18 września 2020 r. - k.355-364)

Strony ustalały szczegóły projektu w korespondencji e-mail oraz na platformie komunikacyjnej S., na której to konsultanci powódki informowali W. T.

o postępach prac. Projekt miał być realizowany w tygodniowych sprintach (iteracjach) wraz z bieżącym kontaktem między stronami w zakresie postępu prac oraz przy zwinnym ustalaniu kolejnych celów w ramach etapów. W wiadomości e-mail z 25 sierpnia 2020 roku powódka dokonała wstępnej estymacji prac na 395-610 roboczogodzin po stawce 135,00 złotych netto. Podsumowanie ustaleń zostało wyrażnie i wprost zaakceptowane przez pozwaną w wiadomości e-mail z 27 sierpnia 2020 roku

(dowód: korespondencja e-mail między stronami z dnia 30 września – dnia 5 października 2020 r.-k. 370-371).

Pozwana zgłaszała uwagi do kolejnych etapów, które następnie były wdrażane przez powódkę w kolejnym etapie. W dniu 15 września 2020 roku powódka udostępniła pozwanej prototyp aplikacji. Następnie W. T. przekazał uwagi do przekazanego prototypu. Komunikacja stron w zakresie przekazywania wyników oraz ich akceptacja przez pozwaną przebiegała prawidłowo.

(dowód: korespondencja e-mail między stronami z 30 września - 5 października 2020 roku

-k. 370-371, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

W toku przygotowywania aplikacji w ramach Zakresu prac, strony organizowały również spotkania i wideokonferencje. W dniu 30 września 2020 roku strony zorganizowały wideokonferencję, której celem było podsumowanie pierwszego miesiąca trwania projektu. Następnie pracownik powódki zwrócił się do pozwanej z prośbą o przesłanie danych Spółki do wystawienia faktury. Pozwana w załączniku do wiadomości e-mail przesłała odpis z KRS Spółki. Nazwa załącznika zawierała numer (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. - należącej do tych samych osób, również zarządzanej przez M. T. i W. T., posiadającej tożsamy przedmiot działalności gospodarczej co pozwana

(dowód: zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

Pozwana uzasadniła prośbę wskazując, że z organizacyjnych względów mają zamiar przenieść prowadzenie części działalności gospodarczej na swoją drugą spółkę i możliwość opłacenia umowy z konta spółki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. ułatwi im znacznie dalsze wewnętrzne rozliczenia

(dowód: zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

W związku z tym, w dniu 5 października 2020 roku powódka wystawiła na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę numer (...) za stworzenie oprogramowania (zamówienie z dnia 18 września 2020 roku do umowy z dnia 14 sierpnia 2020 roku) – część 1. na kwotę 52.305,75 złotych.

(dowód: faktura nr (...) z dn. 05.10.2020 r. – k.378)

W wiadomości z 9 października 2020 roku pracownik powódki poinformował pozwaną, iż z uwagi na rozszerzenie pierwotnych założeń projektu (tj. wczytywanie plików (...) z listą towarów do przepuszczenia przez linię, pobieranie informacji o odpadach

w postaci pliku (...) do ponownego zaimportowania na linię, drukowanie etykiet do towarów przydzielonych do zamówień, zapisywanie i uploadowanie do ich macierzy listy wysłanych zamówień do WZ), wstępnie zakładana liczba godzin może wzrosnąć o ok. 20-30%

względem pierwotnie zakładanego harmonogramu. Pozwana nie zanegowała na powyższe

(dowód: korespondencja e-mail między stronami w dniach: 25-27 sierpnia 2020 roku – k.365-371, 9-15 października 2020 r. – k.379-380, korespondencja między stronami za pośrednictwem platformy S. w dniach 27 sierpnia 2020 do 18 stycznia 2021 r. – k.385-389, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

Aplikacja, której wykonanie było przedmiotem umowy została udostępniona w ramach domeny internetowej, do której dostęp jako administrator miała pozwana

(dowód: zakres prac z dnia 18 września 2020 r. - k.357, korespondencja e-mail między stronami w dniach: 25-27 sierpnia 2020 r. – k.365-371, 9-15 października 2020 roku – k.379-380, korespondencja między stronami za pośrednictwem platformy S. w dniach 27 sierpnia 2020 do 18 stycznia 2021 r. – k.385-389, zrzut ekranu z wykonanej aplikacji – k.390-407, wydruk ze strony internetowej - profil ramach platformy (...) założony na adres e-mail powódki – k.408, wydruk listy płatności tytułem utrzymania aplikacji w ramach platformy-k.409, zeznania reprezentanta powódki K. K.

w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

W dniu 19 października 2020 roku odbyło się spotkanie między stronami, w ramach którego uzgodniono nowy zakres prac poprzez dodanie kilku nowych elementów

do oprogramowania. Ustalono, że pozwana wykona testy udostępnionego oprogramowania, natomiast powódka przygotowuje szkolenie dla pracowników pozwanej z użytkowania aplikacji. Celem przeprowadzenia testów, oprogramowanie zostało umieszczone i wdrożone w ramach infrastruktury w chmurze ((...)) - poprzez konto założone przez pozwaną, tj. którego pozwana była administratorem. Pozwana od daty umieszczenia aplikacji na serwerze w październiku 2020 roku opłaca koszt utrzymania aplikacji w ramach platformy (...) i nie zrezygnowała z subskrypcji zapewniającej dostęp do aplikacji

(dowód: korespondencja e-mail w dniach 14 października - 3 listopada 2020 r.-k.379- 384, korespondencja wewnętrzna pracowników powódki w dniach 6-9 listopada 2020 r.-k. 385-389)

Strony ustaliły również zakres i termin szkolenia dla pracowników, które powódka przeprowadziła w dniu 6 listopada 2020 roku zgodnie z uzgodnieniami z pozwaną.

(dowód: korespondencja e-mail w dniach 14 października - 3 listopada 2020 r.-k.379- 384, korespondencja wewnętrzna pracowników powódki w dniach 6-9 listopada 2020 r.-k. 385-389)

W dniu 10 listopada 2020 roku i w dniu 23 listopada 2020 roku powódka zwróciła się do pozwanej celem upewnienia się, czy pozwana ma uwagi lub spostrzeżenia w odniesieniu do udostępnionego jej do używania oprogramowania. Pozwana nie zgłosiła żadnych uwag

(dowód: korespondencja e-mail w dniach 10- listopada 2020 r.-k.379- 384)

Następnie pozwana przesała powódce listę pracowników celem utworzenia nowych kont w ramach aplikacji. Powódka wykonała powyższe zgodnie z prośbą

(dowód: korespondencja e-mail w dniach 10- listopada 2020 r.-k.379- 384)

W dniu 11 grudnia 2020 roku powódka wystawiła na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. fakturę numer (...) na kwotę 79.704,00 złotych tytułem drugiej części wynagrodzenia za wykonane prace

(dowód: faktura nr (...) z 11.12.2020 r.-k.412)

W dniu 8 stycznia 2021 roku powódka wystosowała do pozwanej wiadomość e-mail, w której to podniosła, iż maksymalna liczba roboczogodzin wynosiła 793, a także wskazała różnicę między szacowaną pierwotnie maksymalną ilością godzin na prace nad zamówionym oprogramowaniem, a finalną należnością

(dowód: korespondencja stron w dniach 8-11 stycznia 2022 r. – k.413-416)

W odpowiedzi na powyższe, pozwana podniosła, iż jej budżet przewidywał maksymalnie 610 roboczogodzin, tj. 82.350,00 złotych. W dalszej części pozwana zadeklarowała spłatę pierwszej faktury VAT

(dowód: korespondencja stron w dniach 8-11 stycznia 2022 r. – k.413-416)

W dniu 14 stycznia 2021 roku strony spotkały się celem wyjaśnienia zaistniałej sytuacji dotyczącej kwoty wynagrodzenia wynikającej z faktury z dnia 11 grudnia 2020 roku. Następnie tego samego dnia, powódka w wiadomości e-mail podsumowała dokonane przez strony ustalenia

(dowód: korespondencja między stronami z okresu 14-18 stycznia 2021 r. – k.418-419, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

Strony uzgodniły w trakcie spotkania, że z uwagi na to, iż wszystkie prace z rozliczenia podsumowanego przedmiotową fakturą zostały wykonane, to cała kwota zarówno z pierwszej jak i z drugiej faktury będzie podlegała rozliczeniu. Nadto powódka zaproponowała dodatkową obsługę przy uruchomieniu oprogramowania, ewentualnie dodatkowe szkolenia z pracownikami - bez dalszego wynagrodzenia

(dowód: korespondencja między stronami z okresu 14-18 stycznia 2021 r. – k.418-419, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

Strony ustaliły również, że pierwsza faktura ma być rozliczona w pełni i priorytetowo - najpóźniej do 15 lutego 2021 roku. Natomiast w odniesieniu do drugiej faktury, powódka zgodziła się na ewentualne rozłożenie w czasie płatności, po konsultacji z R. N. - osobą odpowiedzialną po stronie pozwanej za rozliczenia finansowe

(dowód: korespondencja między stronami z okresu 14-18 stycznia 2021 r. – k.418-419, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

Powódka zgodziła się także przepiąć domenę aplikacji na zlecenie pozwanej - po otrzymaniu pierwszej płatności. Ponadto strony dokonały również ustaleń dotyczących dalszej współpracy

(dowód: korespondencja między stronami z okresu 14-18 stycznia 2021 r. – k.418-419, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

W dniu 15 stycznia 2021 roku pozwana dokonała za pośrednictwem konta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wpłaty na rzecz powódki w kwocie 9.300,00 zł tytułem zapłaty za fakturę numer (...).

(dowód: potwierdzenie dokonania wpłaty na rzecz powódki z konta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w dniu 15 stycznia 2021 r. w kwocie 9.300,00 złotych tytułem zapłaty za fakturę numer (...) - k. 421)

Następnie w dniu 18 stycznia 2021 roku pozwana w wiadomości e-mail z potwierdziła ustalenia wskazane przez powódkę w wiadomości e-mail z 14 stycznia 2021 roku.

(dowód: wiadomość e-mail pozwanej z 18 stycznia 2021 r. – k.418-419)

W dniu 18 stycznia 2021 roku przeniesiono aplikację w ramach (...) (A. Web (...)) - tj. platformy udostępniającej usługi internetowe, na nową domenę internetową

(dowód: korespondencja między stronami za pośrednictwem platformy S. z okresu od dnia 27 sierpnia 2020 roku do dnia 18 stycznia 2021 roku – k.385-389, zrzut ekranu z wykonanej aplikacji – k.390-407, wydruk ze strony internetowej - profil ramach platformy (...) założony na adres e-mail powódki – k.408, wydruk listy płatności tytułem utrzymania aplikacji w ramach platformy - k.409)

Pozwana zwróciła się do powódki z prośbą o przygotowanie projektu cesji umowy z pozwanej Spółki na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., argumentując to koniecznością ujednoczenia rozliczeń w dokumentacji księgowej w celach podatkowych i rachunkowych - aby faktury obciążały ten sam podmiot, który jest stroną umowy i podmiotem stosunku zobowiązaniowego

(dowód: wiadomość e-mail z 26 stycznia 2021 r. - k.420, korespondencja między powódką a M. T. - członkiem zarządu pozwanej i (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w okresie od listopada 2020 roku – do dnia 12 października 2021 roku za pośrednictwem platformy WhatsApp – k. 493-501, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta pozwanej M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

Powódka przygotowała dokument cesji, który następnie przesłała pozwanej w wiadomości e-mail z 26 stycznia 2021 roku. Ostatecznie jednak nie doszło do podpisania cesji

(dowód: wiadomość e-mail z 26 stycznia 2021 r.-k.420, korespondencja między powódką a M. T. - członkiem zarządu pozwanej i (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w okresie od listopada 2020 roku – dnia 12 października 2021 roku za pośrednictwem platformy WhatsApp – k. 493-501, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 r. czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

Na skutek licznych wezwań ze strony powódki, które w większości pozostawały bez odpowiedzi, (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. dokonała kolejnych płatności: w kwocie 10.000,00 złotych - w dniu 9 lutego 2021 roku, w kwocie 5.000,00 złotych - w dniu 15 lutego 2021 roku, w kwocie 4.900,00 złotych - w dniu 12 marca 2021 roku oraz w kwocie 4.900,00 złotych - w dniu 2 lipca 2021 roku. Łącznie, wraz z płatnością ze stycznia 2021 roku, tytułem wykonania usług przez powódkę została uregulowana kwota 34.100,00 złotych

(dowód: potwierdzenie dokonania wpłaty na rzecz powódki z konta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w dniu 9 lutego 2021 r. w kwocie 10.000,00 złotych tytułem zapłaty za fakturę numer (...) - k. 422, potwierdzenie dokonania wpłaty na rzecz powódki z konta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w dniu 15 lutego 2021 roku w kwocie 5.000,00 złotych tytułem zapłaty za fakturę numer (...) – k.423, potwierdzenie dokonania wpłaty na rzecz powódki z konta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w dniu 12 marca 2021 roku w kwocie 4.900,00 złotych tytułem zapłaty za fakturę (...) -k.424, potwierdzenie dokonania wpłaty na rzecz powódki z konta (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. w dniu 2 lipca 2021 roku w kwocie 4.900,00 złotych tytułem zapłaty za fakturę numer (...) –k. 425, zeznania reprezentanta powódki K. K. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:08:49 - 00:44:22 - k.695v-696v, zeznania reprezentanta powódki M. P. w e-protokole z rozprawy z dnia 24 listopada 2022 roku czas: 00:44:22 -01:27:11 - k.696v-698)

W dniu 28 września 2021 roku pozwana zwróciła się do powódki z praktycznymi zapytaniami w odniesieniu do funkcjonalności aplikacji, wskazując przy tym, że chce uruchomić oprogramowanie w swojej organizacji w czwartym kwartale 2021 roku. Powódka wyjaśniła, że zawiesiła prace na rzecz pozwanej z racji braku uregulowania zaległych płatności

(dowód: korespondencja e-mail między stronami z 28 września 2021 r. – k.502)

W dniu 3 listopada 2021 roku powódka zwróciła się do pozwanej z prośbą o podpisanie umowy cesji i przesłanie jej skanu podpisanego dokumentu do 8 listopada 2021 roku. Powódka uargumentowała to koniecznością uporządkowania rozliczeń w celach rachunkowych i podatkowych. Wskazała również, że w braku przekazania podpisanej umowy cesji, zmuszona będzie dokonać korekty faktur o numerach (...)

(dowód: korespondencja e-mail między stronami z okresu 3-17 listopada 2021 r.-k. 503-507)

Z uwagi na nieustosunkowanie się przez pozwaną do prośby strony powodowej, powódka dokonała korekty powyższych faktur. Powódka wystawiła nowe faktury na te same należności przy czym zmieniła w nich podmiot obowiązany do zapłaty na pozwaną oraz równocześnie wyzerowała faktury wystawione pod tym samym tytułem na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.. Powódka ustaliła ostateczny termin zapłaty skorygowanych faktur na dzień 29 listopada 2021 roku. W odpowiedzi na powyższe, pozwana wskazała, że do końca roku zapłaci zaległe należności

(dowód: korespondencja e-mail między stronami z okresu 3-17 listopada 2021 roku -k. 503-507, korekta faktury nr (...) z 15 listopada 2021 r. - k.508, korekta faktury nr (...) z 15 listopada 2021 r.-k. 509, faktura nr (...) z 15 listopada 2021 r. -k.511, faktura nr (...) z 15 listopada 2021 r. - k.510)

Pismem z dnia 30 listopada 2021 roku powódka wystosowała ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 132.009,75 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

w transakcjach handlowych, liczonymi od dnia 30 listopada 2021 roku do dnia zapłaty w nieprzekraczalnym terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania. Pozwana odebrała wezwanie w dniu 13 grudnia 2021 roku. Wezwanie pozostało jednak bez odpowiedzi, mimo wysłania wiadomości e-mail z przypomnieniem i kolejnym wezwaniem do zapłaty w dniu 10 stycznia 2022 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 30 listopada 2021 r. wraz z potwierdzeniem nadania oraz potwierdzeniem odbioru 13 grudnia 2021 roku – k.512-520, wiadomość e-mail powódki z dnia 10 stycznia 2022 r. – k.521)

Sąd dokonał następującej oceny materiału dowodowego:

Zeznania prezesa powodowej spółki (...) oraz członka zarządu powodowej spółki (...) Sąd uznał za wiarygodne. Są one jasne i logiczne. Znajdują oparcie w zasadach logiki i doświadczenia życiowego oraz korelują ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd **pominął** nowe wnioski dowodowe zgłoszone w piśmie procesowym pełnomocnika powódki z dnia 10 października 2022 roku. Powódka nie uprawdopodobniła, że ich powołanie nie było możliwe, albo że potrzeba tych dowodów wynika dopiero w październiku 2022 roku, co w myśl art. 458⁵ § 4 k.p.c., jest warunkiem ich dopuszczenia i przeprowadzenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Roszczenie powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. jest zasadne i jako takie podlega uwzględnieniu w całości.

Powódka wywodzi roszczenie z zawartej z pozwaną umowy o świadczenie usług, na mocy której zobowiązała się do wykonania prac związanych ze stworzeniem nowego oprogramowania przy wykorzystaniu podejścia projektowego.

W ocenie Sądu powyższą umowę należy uznać za umowę o świadczenie usług. Zgodnie z treścią art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Z kolei w świetle art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Artykuł 735 § 1 k.c. stanowi natomiast, iż jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Umowa o świadczenie usług jest, tak jak umowa zlecenia, umową konsensualną, dwustronnie zobowiązującą. Okolicznościami rozstrzygającymi o zasadności powództwa o wynagrodzenie za świadczenie usług są: istnienie zobowiązania do świadczenia usług, tj. umowy o świadczenie usług oraz wykonanie usług na rzecz drugiej strony.

Należy wskazać, iż poza sporem był sam fakt zawarcia powyższej umowy. Strona pozwana zarzuciła brak legitymacji procesowej biernej oraz zakwestionowała istnienie dochodzonego roszczenia, wskazując, że powód nie wykazał wykonania umowy oraz wysokości dochodzonego roszczenia.

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu, wynikającym z przepisu art. 6 k.c. oraz stanowiącego jego odpowiednik procesowy art. 232 k.p.c., powódka winna udowodnić, że umowę wykonała oraz wysokość roszczenia, skoro z faktów tych wywodzi skutki prawne.

W ocenie Sądu powódka sprostowała powyższemu obowiązkowi. Jak wskazano powyżej, pomiędzy stronami poza sporem pozostawała okoliczność zawarcia umowy. Powódka sprostowała także ciężącemu na niej obowiązkowi wykazania, że wykonała powyższą umowę. Powódka na potwierdzenie swych twierdzeń między innymi przedstawiła faktury VAT wystawione tytułem wykonania usługi w postaci stworzenia oprogramowania.

W tym miejscu należy wskazać, że pozwana kwestionując roszczenie powódki podniosła zarzut braku legitymacji biernej, ponieważ pierwotnie faktury VAT zostały wystawiane na osobę trzecią względem pozwanej - w tytule faktury

wpisano jako „nabywcę” w rozumieniu art. 106e ust. 1 pkt. 3 ustawy o podatku od towarów i usług inny podmiot (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.. Strona pozwana jednak zupełnie pominęła kwestię, że to właśnie pozwana w załączniku do wiadomości e-mail z dnia 5 października 2020 roku przesłała powódce odpis z (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. celem wystawienia faktur VAT. I to na prośbę pozwanej powódka wystawiła wspomniane faktury na podmiot trzeci. Dopiero po nieudanej próbie zawarcia umowy cesji, powódka dokonała korekty faktur. Co istotne, zarówno pierwotne faktury wystawione na prośbę pozwanej na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., jak i te skorygowane wystawione zgodnie ze stosunkiem umownym na pozwaną Spółkę zostały w pełni zaakceptowane przez osoby uprawnione do składania oświadczeń woli - zarówno w imieniu pozwanej, jak i powiązanej z nią (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł..

Przechodząc do kwestii samych faktur, wskazać należy, iż dokumenty te mają jedynie charakter pomocniczy. Faktura VAT jako dokument prywatny nie korzysta bowiem z domniemań zawartych w art. 244 k.p.c.. Zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi jedynie dowód na to, iż osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Nadto, należy zauważyć, iż przepisy ustawy o podatku VAT nie odnoszą się wprost do sytuacji, gdy faktura została wystawiona na inny podmiot, dlatego należy posiłkować się stanowiskiem organów podatkowych w wydawanych interpretacjach. W interpretacji z dnia 15 marca 2018 roku nr (...) - (...) - 1. (...) .841.2017.1.KO Dyrektor Krajowej (...) Skarbowej uznał, że w przypadku korygowania błędnych danych nabywcy na fakturze, błąd ten musi zostać skorygowany przez wystawienie przez sprzedawcę faktury korygującej z prawidłową nazwą kontrahenta lub przez wystawienie przez nabywcę noty korygującej błędną nazwę.

Wskazać jednakże należy, że powódka udowadniając istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy nią a pozwaną, nie ograniczyła się jedynie do przedłożenia faktur VAT. Powódka na potwierdzenie okoliczności wykonania umowy przedłożyła wraz z pozwem wydruk z korespondencji e-mail oraz z platformy komunikacyjnej S., a także potwierdzenia przelewów dokonane przez pozwaną na rzecz powódki. Z treści powyższych dokumentów niewątpliwie wynika, iż powódka wykonała prace związane ze stworzeniem nowego oprogramowania przy wykorzystaniu podejścia projektowego, zgodnie z warunkami określonymi w umowach. Dlatego też nie sposób zgodzić się z pozwaną, jakoby powyższe usługi nie zostały zrealizowane przez powódkę. Podstawą powstania obowiązku zapłaty było wystawienie faktur przez powódkę zgodnie z harmonogramem płatności i warunkami akceptacji opisanymi w pkt 2 lit. B Zakresu Prac. Dodatkowo twierdzenia strony powodowej zostały poparte dowodami z zeznań reprezentantów powódki, które Sąd uznał za wiarygodne.

Niesłusznie pozwana uważa, iż okres do zgłoszenia uwag do wykonania umowy nie został określony w umowie. Zgodnie z dyspozycją pkt 2 lit. C umowy, jeśli w okresie akceptacji produktu lub usługi pozwana nie zgłosi żadnych roszczeń, produkt lub usługa zostają domyślnie zaakceptowane. A zatem, na podstawie korespondencji wymienianej pomiędzy stronami, należało uznać, iż usługi powódki zostały zaakceptowane nie tylko domyślnie, ale również wyraźnie.

Wersja pozwanej, jakoby powódka nie udowodniła wykonania usługi, oraz że produkt nie był zgodny z umową jawi się skrajnie nielogiczna. Skoro część należności objętych przedmiotowymi fakturami bez zgłaszania żadnych uwag została spleacona, to należało uznać, że oprogramowanie zostało wykonane zgodnie z łączącą strony umową.

Z powyższego względu dla niniejszej sprawy nie ma znaczenia również podnoszona przez pozwaną okoliczność, że faktura o numerze (...) z dnia 11 grudnia 2020 roku została wystawiona na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. niecałe dwa miesiące po nominalnym terminie zakończenia trzeciej fazy wskazanej w zakresie prac. Regulacje dotyczące uwag do kolejnych etapów znajdujące się w zakresie prac, oraz korespondencja stron wskazują na elastyczną możliwość modyfikowania terminów, dlatego też należało uznać, iż zostały określone orientacyjnie. Powódka nie miała zatem sztywnych ram czasowych na wystawienie faktur VAT. Ponadto, w umowie z dnia 14 sierpnia 2020 roku oraz w Zakresie Prac, stanowiącym załącznik do powyższej umowy, nie wskazano by wystawienie faktury miało świadczyć o momencie realizacji usług objętych fazą nr 3.

W niniejszej sprawie powódka wykazała, że usługa została realizowana i zaakceptowana przez pozwaną. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem pozwanej, jakoby wiadomości w komunikatorach, wskazujące na przebieg pracy nad projektem oraz przekazywanie pozwanej kolejnych rezultatów, nie potwierdzały faktu wykonania przedmiotu umowy. Należy pamiętać, że strony wiązała umowa o świadczenie usług, czyli umowa starannego działania, nie zaś rezultatu. Potwierdza to również określony przez strony sposób rozliczeń - zapłata należna za faktycznie przepracowany czas pracy. Z uwagi na charakter usługi wykonywanej przez powódkę trudno o jej namacalny wynik. Dlatego też okoliczności związane z tworzeniem programu, mogą świadczyć o jego wykonaniu. W ocenie Sądu nie można zakwestionować wydruków wiadomości w komunikatorach, informacji o umieszczeniu programu na platformach, czy korespondencji mailowej jako dowodów w przedmiotowej sprawie. Wydruki takie należy uznać za „inny środek dowodowy” w rozumieniu art. 309 k.p.c., którego moc dowodową Sąd ocenia w kontekście całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Przypomnieć należy przy tym, że kodeks postępowania cywilnego nie zawiera zamkniętego katalogu dowodów i dopuszczalne jest skorzystanie z każdego źródła informacji o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a środkiem dowodowym może być każdy legalnie uzyskany nośnik wiedzy o faktach (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2008 roku, w sprawie sygn. akt I CSK 138/08). Dodatkowo należy wskazać, iż dane wynikające z tych wydruków komputerowych znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w zeznaniach powódki, dokumentach złożonych przez powódkę, w czynnościach podejmowanych przez pozwaną, jak np.: zapłata części wynagrodzenia.

Nadto, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wiadomości e-mail, w której pozwana zobowiązała się do uregulowania zaległości, uznać należy, że pozwana dokonała uznania niewłaściwego roszczenia powódki. Charakter prawny tego rodzaju oświadczeń, należy w doktrynie i judykaturze do najbardziej spornych zagadnień. Uznanie niewłaściwe stanowiąc *sui generis* oświadczenie wiedzy, zawiera także pewne elementy oświadczenia woli. Oświadczeniu wiedzy nie musi towarzyszyć ani zamiar, ani nawet świadomość wywołania skutków prawnych. Uznanie niewłaściwe przypomina zatem instytucję prawa postępowania cywilnego, a mianowicie - przyznanie faktu. O ile jednak treścią tego ostatniego byłby sam fakt bycia dłużnikiem, o tyle przy uznaniu niewłaściwym chodzi o wyraz świadomości samego zobowiązanego. Sens instytucji uznania roszczenia polega na tym, że dłużnik przez swoje zachowanie zapewnia wierzyciela o wykonaniu zobowiązania, w związku z czym wierzyciel nie musi obawiać się upływu przedawnienia roszczenia, gdyż uznanie powoduje przerwanie biegu przedawnienia (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.), na skutek którego przedawnienie zaczyna biec na nowo (art. 124 § 1 k.c.). Uznanie jest więc przejawem lojalności dłużnika, w stosunku do wierzyciela i zapobiega wytaczaniu niepotrzebnych procesów. Uznanie niewłaściwe polega na tym, że dłużnik nie składa wprawdzie wyraźnego oświadczenia o uznaniu roszczenia, lecz na podstawie objawów jego zachowania kontrahent może zasadnie przyjmować, że dłużnik ma świadomość ciążącego na nim zobowiązania i ma zamiar dobrowolnego spełnienia świadczenia. Uznania może dokonać nie tylko dłużnik, ale także jego przedstawiciel ustawowy albo pełnomocnik.

W toku postępowania pozwana nie podważyła skutecznie prawdziwości korespondencji mailowej prowadzonej z powódką. Jest niewątpliwe, że złożenie deklaracji o zapłacie zadłużenia można traktować jako przykład tzw. uznania niewłaściwego, rozumianego jako przyznanie przez dłużnika wobec wierzyciela istnienia długu. Należy mieć na uwadze,

że uznanie roszczenia nie ma charakteru konstytutywnego, ale przenosi ciężar dowodu. Mając na względzie treść art. 6 k.c., to na pozwanej spoczywał ciężar dowodu wykazania okoliczności, że zobowiązanie nie powstało. Pozwana nie podjęła w tym zakresie żadnej inicjatywy dowodowej.

W odniesieniu do kwestii składania oświadczenia woli stron w formie wiadomości e-mail, wskazać należy, iż zgodnie z dyspozycją art. 65 k.c. oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Powyższy przepis odnosi się do umów oraz wszelkich oświadczeń składanych drugiej stronie i stanowi uzupełnienie ogólnych zasad wykładni oświadczeń woli przewidzianych w § 1 tego artykułu. Wykładnia funkcjonalna

komentowanej regulacji prowadzi do wniosku, że w celu ustalenia „wspólnego zamiaru stron”, niezależnie od wyników wykładni językowej postanowień umowy, podstawowym materiałem badawczym powinny być wszelkie okoliczności istotne dla prawidłowej interpretacji umowy ukierunkowanej na poznanie rzeczywistej woli stron (nakaz uwzględniania okoliczności wynika wprost z art. 65 § 1 in principio). W treści komentowanego przepisu ustawodawca wprost odnosi się także do celu umowy, przy czym chodzi o cel subiektywnie zakładany przez strony, a więc taki, który stał się przyczyną złożenia przez każdą z nich oświadczenia woli prowadzącego do zawarcia umowy. Ponadto, powszechnie akceptowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którą interpretując oświadczenia woli według polskiego systemu prawnego, należy stosować kombinowaną metodę wykładni, która obejmuje dwie fazy wykładni. W fazie pierwszej należy ustalić sens oświadczenia woli (zarówno z punktu widzenia nadawcy, jak i adresata oświadczenia). W przypadku rozbieżności w rozumieniu przez strony złożonego oświadczenia należy w fazie drugiej (obiektywnej) ustalić, jak adresat oświadczenia je zrozumiał i jak zrozumieć powinien. Przeważa przy tym ochrona zaufania odbiorcy oświadczenia woli nad rozumieniem woli przez nadawcę. Nadawca powinien bowiem tak sformułować swoje oświadczenie woli, aby było ono zgodne z jego wolą i zostało zrozumiane przez odbiorcę. W przedmiotowej sprawie strony od samego początku współpracy prowadziły korespondencję w ramach innych komunikatorów internetowych, bowiem tego wymagała złożoność projektu i realizacja współpracy w ramach iteracji. Dlatego też możliwość elastycznej zmiany zakresu podejmowanych działań została wpisana w treści zakresu prac.

W odniesieniu natomiast od wymogu zawartego w pkt 15 lit. A umowy, należało zauważyć, iż ma on zastosowanie wyłącznie do modyfikacji warunków umownych w zakresie nakładania na strony dodatkowych praw i obowiązków bądź zrzeczenia się praw, które przysługują stronom na mocy obowiązującej umowy. Milcząca akceptacja usług wskazana

w pkt 2 lit. C umowy nie stanowi „zrzeczenia się prawa” w rozumieniu pkt 15 lit A umowy, a wręcz realizację obowiązującej treści tejże umowy. W konsekwencji fakt przyjęcia przez pozwaną faktur VAT bez uwag, przy potwierdzeniu ich otrzymania oraz potwierdzeniu w zakresie obowiązku zapłaty, stanowi ich akceptację. Oznacza to, że powyższe stanowi potwierdzenie istnienia obowiązku umownego, który sama umowa nakłada na stronę pozwaną, nie zaś zrzeczenie się praw bądź nałożenie nowych.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznał, iż powódka wykazała w przedmiotowym procesie istnienie swojego roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. W tej sytuacji Sąd roszczenie dochodzone pozwem uwzględnił w całości.

Sąd uwzględnił roszczenie powódki o zasądzenie rekompensaty za windykację należności. Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych. Warunkiem je spełnienie świadczenia i brak zapłaty w ustalonym terminie. W przedmiotowej sprawie warunki te zostały spełnione dlatego też powódce – zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – przysługuje rekompensata za koszty odzyskiwania należności, stanowiąca równowartość kwoty 100,00 euro. Powódka kwotę tę ustaliła - zgodnie z zasadami ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych - na kwotę 462,08 złotych. Pozwana nie kwestionowała wysokości rekompensaty, ani sposobu jej ustalenia.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 359 § 2² k.c.. Sąd uznał, iż odsetki ustalone przez strony w łączącej je umowie na 0,05% dziennie wysokości faktury VAT przekraczają odsetki maksymalne. W związku z tym – w oparciu o art. 359 § 2² k.c. – Sąd zasądził na rzecz powódki odsetki maksymalne za opóźnienie.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu zostało oparte na zasadzie odpowiedzialności stron za wynik procesu, wynikającej z art. 98 § 1 i § 3 k.p.c.. Sąd uznał za uzasadnione wydatki powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., na które złożyła się:

- opłata od wniesionego pozwu w wysokości 4.919,00 złotych, ustalona na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.),
- opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych, ustalona na podstawie art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.),
- koszty zastępstwa procesowego w wysokości 5.400,00 złotych, ustalone na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 265 z późn. zm.).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej – przez PI.

2023.1.19